

РЕШЕНИЕ

№ 1734

гр. София, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 25.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **6451** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 26078/11.07.22г на С. С. Л. и Л. Л. Т., двамата от [населено място] и с проц.представители адв. П. и адв. И. против Заповед № РНД22-РД56-230/27.06.22г на Кмета на район „Н.“-СО.

В жалбата се сочи, че Заповедта е необоснована и проц. и мат.незаконосъобразна, като се моли за отмяната ѝ и за присъждане на разноски. Не е безспорно доказано в адм.производство, че двамата жалбоподатели не обитават общинското жилище повече от 6 месеца- разговор с неназовани съседи от входа и проверка от общ.служители на адрес, при която не открили жалбоподателите, не са достатъчни доказателства.Налице са безспорни писмени доказателства, които са с приоритет - двамата имат общ.жилище за регистриран постоянен адрес и са вписани в домовата книга.Изводът на органа, че имат възможност да си задоволят жилищната нужда, също е неоснователен.В съд.заседание адв. И. поддържа жалбата.

Ответникът Кмет на район „Н.“-СО не се явява или представлява в съд.заседание. Депозирано е писмено становище от юрк.Г., в което жалбата се оспорва като неоснователна, претендира се юрк.възнаграждение в размер на 100лв, прави се възражение за прекомерност на адв.хонорар на жалбоподателите. Твърди се, че заповедта отговаря на изискванията за законосъобразност по чл. 146 от АПК, като видно от събраните гласни и писмени доказателства- жалбоподателите не живеят в общ. жилище повече от 6 месеца, там живее племенникът на жалбоподателката/не е член на семейството и не е наемател/, като се плаща такса вход само за един човек, а

неназован съсед устно е потвърдил пред проверяващите, че жалбоподателите живеят в Испания.

Съдът намира жалбата за допустима като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лица с активна проц.легитимация, срещу инд.адм.акт по см. на АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

С Определение № 5585/13.07.22г, влязло в сила на 02.09.22г- Съдът е оставил без уважение Особено искане на жалбоподателите за спиране на предв.изпълнение на Заповедта на осн. чл. 166 ал.4 от АПК.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Жалбоподателите С. С. Л. и Л. Л. Т./негова майка/, са настанени в общ.жилище-ап.49, [жилищен адрес] жк Свобода, [населено място] /по АОС № 29/96г/, на осн. Настанителна заповед № 21/09.05.01г на ответника. Налице е и сключен Договор за наем от 28.05.01г, както и последващ Договор за наем от 14.07.05г-безсрочен, с Анекс от 15.07.08г/. Двата са с постоянен и настоящ адрес- общинското жилище.С последната си Декларация по Наредбата - от 13.12.21г, жалбоподателката декларира, че семейството ѝ се състои от сина ѝ и мъжа ѝ С. Л./с постоянен и настоящ адрес в жк Н./, като не притежават друг имот.Декларацията е подписана от тримата на 12.12.21г.

С обж. Заповед № РНД22-РД56-230/27.06.22г на Кмета на район „Н.“-СО, на осн. чл. 46 ал.2 от ЗОС вр. чл. чл.33 ал.1 т.8 и ал.2 от НРУУРОИТСО и т.7.7. от Договора за наем, се прекратява наемното им правоотношение- тъй като не живеят в общ. жилище в период, по-дълъг от 6 месеца/извън случаите по чл.24 от Наредбата-съгл. т.7.7 от Договора за наем/.Заповедта е залепена на вратата на жилището на 28.06.22г, жалбата до Съда е от 11.07.22г.

Заповедта е издадена във връзка със Заповед № РНД22-РД56-177/18.05.22г на ответника - за извършване на проверка на всички общински жилища в района/дали се ползват от наемателите си, дали се поддържат добре, дали се извършват нужните ремонти/.

Заповедта е издадена на осн. КП от 27.05.22г,съставен от служители на района, видно от който: при проверка на адреса на 27.05.22г в него не са открити хора; при проведен от проверяващите служители на района разговор - съсед от ап.51/неназован/ твърдял, че в жилището живее К..

Заповедта е издадена и на осн. КП от 20.06.22г,съставен от служители на района, видно от който: при проверка на адреса на 20.06.22г в него не са открити хора; при проведен от проверяващите служители на района разговор - домоуправителят/неназован, той и касиер на входа/ твърдял, че жилището се обитава от племенника на жалбоподателката/К.Т./, като се плащат разходи за един човек за този апартамент, жалбоподателите са вписани в домовата книга, но в момента не обитават жилището, защото живеят в Испания. К. Т. е с постоянен и настоящ адрес в [населено място], като е син на покойния брат на жалбоподателката.

По указания на Съда до ответника са събраните и следните доказателства в хода на съд.производство/несъбрани в адм.производство/: извадка от домовата книга на входа /с вписани жалбоподателите, но не и К.Т./; касова книга на входа за периода м.12.21г-м.08.22г /видно от която за ап.7 се плащат разходи за 1 обитател/; справка от ГД“ГП“-че в периода 02.01-30.06.22г няма записи за преминаване на жалбоподателите през

ГКПП/данните не са изчерпателни, доколкото след 01.01.07г не се проверяват задължително бълг.граждани, съгл. правото на ЕС/.

Съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган, съгл. правомощията му по закон и предвид териториалната му компетентност спрямо общинските имоти на територията на този район.

Заповедта е в писмена форма и съдържа зад.реквизити по чл.59 от АПК, вкл. фактически и правни основания.

Съдът намира Заповедта за проц. и мат. незаконосъобразна, по следните съображения:
1/ Заповедта е издадена на база два съставени КП за проверки на място- на 27.05.22г и на 20.06.22г. Не е посочено от ответника в Заповедта, както и никъде в документите от преписката- кога започва и кога завършва бмесечния период, в който жалбоподателите не са живели в общинското жилище. Това непосочване пречатства правото на защита на лицата/от една страна/, от друга страна прави Заповедта немотивирана/липсват фактически установявания за периода или най-малкото посочване на начало и край на процесния период/. Така че, липсата на посочен период е едновременно съществено проц.нарушение/пречатства правото на защита на наемателите и не са изяснени от органа релевантните факти съгл. чл.35 от АПК/, води до немотивираност на Заповедта/изобщо няма посочване на период/, както и до произнасяне на ответника при липсата на доказателства за твърдяното отсъствие на наемателите в бмесечен период/какъвто и да е той/.

2/ Първата проверка на адреса е извършена на 27.05.22г, така че срокът няма как да е започнал да тече преди тази дата/първият КП е сложил началото на адм.производство, образувано със заповед за проверка от 18.05.22г/. В такъв случай, при липсата на изрично друго посочване, бмесечният период би следвало да е 27.05.22г - 27.11.22г. Заповедта обаче е от 27.06.22г/т.е. издадена месец след първата проверка/, като за да е спазен бмесечния период към датата на издаването й- би трябвало периодът да е започнал да тече най-късно 26.12.21г и да е изтекъл на 26.06.22г, т.е. следва да е доказано от ответника, че в периода 26.12.21г- 26.06.22г жалбоподателите не са обитавали жилището/в нито един момент, като непрекъснато са отсъствали/. Следва да се посочи, че от една страна двамата са с постоянен и настоящ адрес-общ.жилище, вписани са в домовата книга, като лично на 12.12.21г са подписали и на 13.12.21г лично са входирили последната Декларация/ежегодна по Наредбата/-следователно на 12-13.12.21г са били в РБ.

3/ Фактът, че се плащат разходи за вход - само за 1 обитател на апартамента в периода м.12.21г-м.06.22г/доколкото Заповедта е от м.06.22г/, не доказва нито кой е този 1 обитател/може да е един от жалбоподателите/, нито че действително само 1 човек обитава апартамента/може да са повече, но да не плащат/.

4/ Съдът е давал три пъти указания на ответника, че следва да докаже фактическите си установявания, вкл. тези от двата КП/оспорени от жалбоподателите/, като поиска Съдът да извърши разпит на свидетели - съседа от ап.51 и домоуправителя-касиер, които да потвърдят пред Съда посоченото в двата съставени КП. Тъй като двата КП са подписани само от служителите на района, а в тях съседа и домоуправителя дори не са назовани поименно. Ответникът не е направил такова искане, въпреки трикратното указание.Поради което посоченото в двата КП се явява недоказано. Дори обаче да се приеме, че двата КП са официални удостоверителни документи, които не са оспорени

изрично по реда на чл.193 от ГПК от жалбоподателите, респ. трябва да се приемат от Съда като документи с мат.док.сила, то отразеното в тях също не доказва бмесечно отсъствие на наемателите от жилището, респ. от страната. Отсъствието от страната няма как да се докаже, доколкото самата ГД“ГП“ посочва, че базата е непълна и бълг.граждани не се регистрират задължително при напускане на страната-съгл. правото на ЕС.

В такъв случай следва с всякакви допустими по ГПК и АПК доказателства, още в хода на адм.производство, след като ясно се посочи кой е бмесечния период, да се съберат от ответника доказателства за твърдяното бмесечно отсъствие на наемателите. Заповедта се явява издадена и при липса на доказано фактическо основание/бмесечно отсъствие на наемателите/, поради което следва да се отмени.

При този изход на спора- на жалбоподателите се дължат разноски съгл. чл. 143 от АПК- по 10лв дър.такса на всеки. Представени са доказателства само за договорен от жалбоподателя Л. адв.хonorар - за двама адвокати в общ размер на 800лв, от които са платени 400лв/Договорът служи за разписка за плащането им/. Няма доказателства за плащането от Л. на останалите 400лв адв.хonorар. От платените от него 400лв – общо за двама адвокати, на жалбоподателя Л. следва на осн. чл. 143 от АПК да се присъдят само 200лв адв.хonorар - платените за 1 адвокат.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 и чл. 173 ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РНД22-РД56-230/27.06.22г на Кмета на район „Н.“-СО, по жалба вх.№ 26078/11.07.22г на С. С. Л. и Л. Л. Т., двамата от [населено място].

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на Л. Л. Т. от [населено място] сумата от 10лв, представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на С. С. Л. от [населено място] сумата от 210лв, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: